

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS (EL) 2020/1349,

25. september 2020,

millega antakse Itaalia Vabariigile määruse (EL) 2020/672 alusel ajutist toetust töötuseriski leevendamiseks COVID-19 puhanguga kaasnenud eriolukorras

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. mai 2020. aasta määrust (EL) 2020/672, millega luuakse COVID-19 puhanguga kaasnenud eriolukorras töötuseriski leevendamiseks pakutava ajutise toetuse Euroopa rahastu (TERA), ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Itaalia taotles 7. augustil 2020 liidult finantsabi eesmärgiga täiendada riiklikke meetmeid, millega leevendatakse COVID-19 puhangu mõju ja tegeletakse sotsiaal-majanduslike tagajärgedega, mille puhang on kaasa toonud töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate jaoks.
- (2) COVID-19 puhang ja erakorralised meetmed, mida Itaalia on võtnud puhangu ohjeldamiseks ning selle sotsiaal-majanduslike ja terviseiga seotud tagajärgede leevendamiseks, mõjuvad eeldatavasti rängalt riigi rahandusele. Komisjoni 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt oleks Itaalia valitsemissektori eelarvepuudujääk ja võlg 2020. aasta lõpuks eeldatavasti olnud vastavalt 11,1 % ja 158,9 % sisemajanduse koguproduktist (SKP). Komisjoni 2020. aasta suve vaheprognoosi kohaselt väheneb Itaalia SKP 2020. aastal 11,2 %.
- (3) COVID-19 puhang on halvanud olulise osa Itaalia tööjõust. See on kaasa toonud Itaalia avaliku sektori kulutuste järsu ja olulise suurenemise seoses töötajate lühendatud tööaja kavadega, füüsilisest isikust ettevõtjate, tähtajalise töölepinguga põllumajandustöötajate, meelelahutustöötajate, spordiühingute kaastöötajate, koduabiliste ja valves olevate töötajate hüvitistega, lapsehoiukupongidega, täiendavate lapsehooldus- ja töövõimetuspuhkustega, füüsilisest isikust ettevõtjate ja üksikettevõtjate tagastamatute toetustega ning maksuvähendusega rahvatervise meetmete toetamiseks, nagu on kirjeldatud põhjendustes 4–10.
- (4) Itaalia 7. augusti 2020. aasta taotluses osutatud „dekreet-seadus nr 18/2020“ ⁽²⁾ ja „dekreet-seadus nr 34/2020“ ⁽³⁾ on olnud aluseks hulgaliselt meetmetele COVID-19 puhangu mõju vähendamiseks, sealhulgas olemasolevate lühendatud tööaja kavade (*Cassa integrazione guadagni*) laiendamisele. Ajavahemikul 23. veebruarist 2020 kuni 31. oktoobrini 2020 kaetakse selle meetmega COVID-19 tõttu täielikult või osaliselt suletud äriühingutes kuni 18 nädala jooksul 80 % nende töötajate tavapärasest palgast, kelle töölepingud kehtima jäävad.
- (5) Ametiasutused on kehtestanud füüsilisest isikust ettevõtjatele ja vabakutselistele 600 euro suuruse hüvitise 2020. aasta märtsi ja aprilli eest. Vabakutselistel, kelle tulud vähenesid 2020. aasta märtsis ja aprillis eelmise aastaga võrreldes vähemalt 33 %, on õigus ka 1 000 euro suurusele hüvitisele 2020. aasta mai eest. Füüsilisest isikust ettevõtjatele ja vabakutselistele, kes on registreerunud kohustuslikku sotsiaalkindlustust pakkuva eraõigusliku asutuse juures, makstakse 2020. aasta märtsi eest veel 600 eurot hüvitist.
- (6) Ametiasutused on kehtestanud mitmesuguseid meetmeid, mida võetakse konkreetsete kutsealade suhtes, mida COVID-19 puhang on negatiivselt mõjutanud. Need meetmed hõlmavad tähtajalise lepinguga põllumajandustöötajate 600 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta märtsi eest ja 500 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta aprilli eest; meelelahutustööstuse töötajate (aastasissetulek kuni 50 000 eurot) 600 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta märtsi, aprilli ja mai eest; spordiühingute kaastöötajate 600 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta märtsi, aprilli ja mai eest; valves olevate töötajate 600 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta märtsi, aprilli ja mai eest ning koduabiliste 500 euro suurust hüvitist kuus 2020. aasta aprilli ja mai eest.

⁽¹⁾ ELT L 159, 20.5.2020, lk 1.⁽²⁾ Dekreet-seadus nr 18/2020, seadusena kinnitatud seadusega nr 27/2020.⁽³⁾ Dekreet-seadus nr 34/2020, seadusena kinnitatud seadusega nr 77/2020.

- (7) Ametiasutused on ühtlasi kehtestanud kaks meetet, millega reageeritakse mõjule, mida avaldab lasteadeade ja koolide sulgemine: esiteks kuni 30-päevane lapsehoolduspuhkus, mida pakutakse ajavahemikul 5. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 töötajatele või füüsilisest isikust ettevõtjatele, kellel on kuni 12-aastased lapsed (või üle 12-aastased lapsed, kui laps on puudega ja käib koolis), ning mis katab 50 % nende sissetulekust, ning teiseks lapsehoolduspuhkuse asemel kuni 2 000 eurot väärt lapsehoiukupongid, mis kehtivad samal ajavahemikul. Neid meetmeid võib pidada määruses (EL) 2020/672 osutatud lühendatud töötaja kavadega samalaadseteks meetmeteks, kuna nendega antakse töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele sissetulekutoetust, mis aitab katta lastehoiukulusid, kui koolid on suletud, ja aitab seega vanematel jätkata töötamist, hoides ära töösuhete ohtusattumise.
- (8) Lisaks on ametiasutused kehtestanud raske puudega töötajate või raske puudega sugulastega töötajate täiendava töövõimetuspuhkuse kuni 12 päevaks ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 30. aprillini 2020 ja veel 12 päevaks ajavahemikul 1. maist 2020 kuni 30. juunini 2020. Sellega laiendatakse olemasolevat kava, mis annab töötajatele õiguse saada kolm päeva töövõimetuspuhkust kuus.
- (9) Kehtestatud on tagastamatud toetused füüsilisest isikust ettevõtjatele ja üksikettevõtjatele. Toetuse summa arvutamisel võetakse arvesse käibe vähenemist 2020. aasta aprillis võrreldes 2019. aasta aprilliga (hüvitis on vähemalt 1 000 eurot ja kuni 20 % käibe vähenemisest).
- (10) Lisaks on ametiasutused kehtestanud kaks tervisemeedet: uus ajutine maksuvähendus 60 % ulatuses töökoha ohutuse parandamise kuludest (kuni 80 000 eurot) ja uus ajutine maksuvähendus 60 % ulatuses väikeettevõtete, kontorite ja kasumitaotluseta institutsioonide desinfitseerimise ning ohutusvahendite ostmise kuludest (kuni 60 000 eurot). Kuna maksuvähendus kujutab endast riigi saamata jäänud tulu, võib seda pidada samaväärseks avaliku sektori kulutustega.
- (11) Itaalia vastab finantsabi taotlemise tingimustele, mis on sätestatud määruse (EL) 2020/672 artiklis 3. Itaalia on esitanud komisjonile asjakohased tõendid selle kohta, et tegelikud ja kavandatud avaliku sektori kulutused on alates 1. veebruarist 2020 suurenenud 28 811 965 628 euro võrra, kuna on suurenenud summad, mis on otseselt seotud töötajate lühendatud töötaja kavadega, füüsilisest isikust ettevõtjate, tähtajalise töölepinguga põllumajandustöötajate, meelelahutustöötajate, spordiühingute kaastöötajate, koduabiliste ja valves olevate töötajate hüvitistega, lapsehoiukupongidega, täiendavate lapsehooldus- ja töövõimetuspuhkustega ning füüsilisest isikust ettevõtjate ja üksikettevõtjate tagastamatute toetustega. See on järsk ja oluline kasv, sest nii uued meetmed kui ka olemasolevate meetmete laiendamine hõlmab märkimisväärset osa Itaalia ettevõtjatest ja tööstusest. Itaalia kavatses lisakulud rahastada 320 000 000 euro ulatuses liidu vahenditest.
- (12) Komisjon on vastavalt määruse (EL) 2020/672 artiklile 6 konsulteerinud Itaaliaga ja veendunud, et avaliku sektori tegelikud ja kavandatud kulutused on järsult ja oluliselt suurenenud otseselt seoses COVID-19 puhangu tõttu rakendatud lühendatud töötaja kavade ja muude samalaadsete meetmete ning asjakohaste tervisemeetmetega, millele 7. augusti 2020. aasta taotluses osutati.
- (13) Seetõttu tuleks anda finantsabi, et aidata Itaaliat tegeleda COVID-19 puhangust põhjustatud tõsiste majandushäirete sotsiaal-majanduslike tagajärgedega. Komisjon peaks vastu võtma otsused osamaksete tagasimaksetahtsude, suuruse ja väljamaksmise ning osade suuruse kohta tihedas koostöös liikmesriikide ametiasutustega.
- (14) Käesolev otsus ei tohiks piirata ühegi sellise menetluse tulemust, mis võidakse algatada seoses siseturu toimimise moonutamise, eelkõige aluslepingu artiklite 107 ja 108 alusel. See ei vabasta liikmesriike aluslepingu artikli 108 kohasest kohustusest teavitada komisjoni võimalikest riigiabi juhtudest.
- (15) Itaalia peaks komisjoni korrapäraselt teavitama kavandatud avaliku sektori kulutuste tegemisest, et komisjon saaks hinnata, millises ulatuses on Itaalia neid kulutusi teinud.
- (16) Finantsabi andmise otsuse tegemisel on arvesse võetud Itaalia olemasolevaid ja eeldatavaid vajadusi ning määruse (EL) 2020/672 kohaseid finantsabi taotlusi, mille teised liikmesriigid on juba esitanud või kavatsesid esitada, kohaldades sealjuures ka võrdse kohtlemise, solidaarsuse, solidaarsuse, proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtteid. Eelkõige on laenusumma määratud nii, et tagatud oleks laenuportfelli suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete täitmine, nagu on sätestatud määruses (EL) 2020/672,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Itaalia vastab määruse (EL) 2020/672 artiklis 3 sätestatud tingimustele.

Artikkel 2

1. Liit annab Itaaliale laenu kuni 27 438 486 464 eurot. Laenu maksimaalne keskmine tagasimaksetähtaeg on 15 aastat.
2. Käesoleva otsuse alusel antav finantsabi on kättesaadav 18 kuu jooksul alates otsuse jõustumise kuupäevale järgnevast päevast.
3. Komisjon teeb liidu finantsabi Itaaliale kättesaadavaks kuni kümne osamaksena. Osamakse võidakse välja maksta ühes või mitmes osas. Esimese osamakse osade tagasimaksetähtaeg võib olla pikem kui lõikes 1 osutatud maksimaalne keskmine tagasimaksetähtaeg. Sellisel juhul määratakse edasiste osade tagasimaksetähtajad kindlaks nii, et pärast kõikide osamaksete väljamaksmist ei ületataks lõikes 1 osutatud maksimaalset keskmist tagasimaksetähtaega.
4. Esimene osamakse makstakse välja määruse (EL) 2020/672 artikli 8 lõikes 2 sätestatud laenulepingu jõustumisel.
5. Itaalia tasub iga osamakse eest määruse (EL) 2020/672 artiklis 4 osutatud liidu rahastamiskulud ning kõik sellest rahastamisest tulenevad muud tasud, kulud ja väljaminekud, mis liidul tekivad seoses käesoleva artikli lõike 1 kohase laenu andmisega.
6. Osamaksete suuruse ja väljamaksmise ning osade suuruse otsustab komisjon.

Artikkel 3

Itaalia võib rahastada järgmisi meetmeid:

- a) olemasolevate lühendatud tööaja kavade (*Cassa integrazione guadagni*) laiendamine, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 27/2020“) artiklites 19–22 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklites 68–71;
- b) füüsilisest isikust ettevõtjate hüvitis, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 27/2020“) artiklites 27, 28 ja 44 ning „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 84;
- c) tähtajalise lepinguga põllumajandustöötajate hüvitised, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ artiklis 30 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 84;
- d) meelelahutustööstuse töötajate hüvitised, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ artiklis 38 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 84;
- e) spordiühingute kaastöötajate hüvitised, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ artiklis 96 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 84;
- f) koduabiliste hüvitis, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 85;
- g) valves olevate töötajate hüvitis, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ artiklis 44 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 84;
- h) füüsilisest isikust ettevõtjate ja üksikettevõtjate tagastamatud hüvitised, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 25; meedet kohaldatakse osas, mis puudutab füüsilisest isikust ettevõtjate ja ühe osanikuga äriühingute toetamiseks tehtavaid kulutusi;
- i) lapsehoolduspuhkus, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 27/2020“) artiklites 23 ja 25 ning „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 72;
- j) lapsehoiukupongid, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 27/2020“) artiklites 23 ja 25 ning „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 73;

- k) töövõimetuspuhkus, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 18/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 27/2020“) artiklis 24 ja „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 74;
- l) töökoha ohutuse parandamisega seotud maksuvähendus, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 120;
- m) töökohtade desinfitseerimise ja ohutusvahendite ostmisega seotud maksuvähendus, mis on ette nähtud „dekreet-seaduse nr 34/2020“ (seadusena kinnitatud „seadusega nr 77/2020“) artiklis 125.

Artikkel 4

Itaalia teavitab komisjoni kavandatud avaliku sektori kulutuste tegemisest hiljemalt 30. märtsiks 2021 ja seejärel iga kuue kuu järel, kuni kavandatud avaliku sektori kulutused on täielikult tehtud.

Artikkel 5

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Käesolev otsus jõustub selle adressaadile teatavakstegemise päeval.

Artikkel 6

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 25. september 2020

Nõukogu nimel
eesistuja
M. ROTH
